

قابلمه ها و ظروف خطرناک گزارشي تکان دهنده راجع به عوارض جانبي استفاده از ظروف تفلون

قابلمه ها و ظروف قاتل

بيست و دومين سالگرد ازدواج والدين **بوکي بيلي** ، روزي است که براي آنها يادآور خاطره تلخ شروع زندگي پسر آنها يعني **بوکي** است.

بوکي ، ژانويه ۱۹۸۱ درست روزي متولد شد که سالگرد ازدواج پدر و مادرش بود.

اما **بوکي** يك کودک عادي نبود. او تنها يك سوراخ بيني داشت و چشمهايش حالت غيرطبيعي و شکلي نابهنجار داشتند.

مادر بوکي در حالي که روز تولد او را به خاطر مي آورد، با اندوهي عميق مي گويد:

پزشکان به ما گفتند اصلا به او دل نبنديد، چرا که احتمالا تا امشب دوام نخواهد آورد. آنها نمي دانستند چه بگويند. هرگز نوزادي شبیه او نديده بودند.

من آنقدر گريه کردم که ديگر توان گريستن نداشتم. مي خواستم بنشينم و تا آخر عمر گريه کنم. اولين فرزندم پس از ۲۰ سال انتظار با چنين وضعي به دنيا آمده بود.

فرزندم اکنون بعد از ۲ دهه و پس از انجام بيش از ۳۰ عمل جراحي زنده است! و مي خواهد بداند چه کسي مسوول ايجاد چنين وضع وحشتناکي براي او بوده است.

بوکي مي گويد: هيچ گاه در طول زندگي ام احساس طبيعي بودن و سالم زندگي کردن نداشته ام. چطور مي توانستم احساس خوشايندي داشته باشم ، در حالي که با هر بار بيرون رفتن از خانه همه به چهره ناقص و عجيب من نگاه مي کردند؟

نگاه آنها نگاه عجيبي بود. در چشمان مردم، تعجب و حيرت موج مي زد. من اين وضعيت را در تمام طول زندگي ام حس کرده ام.

مواد شيميائي در خون شناسايي شدند

خانواده **بيلي** حالا مقصر اصلي را کارخانه اي مي دانند که مادر **بيلي** در زمان بارداري آنجا مشغول کار بوده است ؛ کارخانه معروفی که توليدکننده محصولات **تفلون** بوده است.

تفلون ماده اي است که در ظروف آشپزخانه از آن استفاده مي شود و شهرت آن به دليل خاصيت نجسبیدن مواد غذايي حين پخت به آن است.

اين ماده در زيراندازها و لباسها نيز مورد استفاده قرار مي گيرد. **تفلون** و مواد شيميائي که در آن مورد استفاده قرار مي گيرد، به صنعتي ۲ ميليارد دلاري تبديل شده است.

يکي از اين مواد شيميائي ، **پرفلورو اوکتانوات آمونيوم (A-C)** است که در آزمايشگاهي تحقيقاتي روي حيوانات ، موجب سرطان ، صدمه به اعصاب بدن و ساير عوارض جسمي شده است.

ماده شيميائي مذکور **(A-C)** در خون مادر **بيلي** زمان بارداري يافت شده بود، اما اين ماده را نه تنها در خون او بلکه حقيقتا در خون هر انسان ديگري مي توان کمابيش شناسايي کرد.

بعضي محققان مي گویند توليد اين مواد شيميائي ، يکي از بزرگترين اشتباهات صنعت شيمي بوده است. چگونه مي توان انتظار داشت اين مواد در خون ما وجود نداشته باشند، وقتي **تفلون** در سراسر دنيا مصارف زيادي دارد.

اگر شما لباسي تهيه کنيد که پوششش **تفلون** روي آن کشيده شده باشد (اين لباسها در مصارف خاصي به کار مي روند تا در برابر لکه و کثيفي محافظت به عمل آورند)، مواد شيميائي درون آن مستقيما از طريق پوست جذب مي شوند.

بيشترين ميزان A-C در کودکان بافت شده است

طبق نظريات آژانس حفاظت از محيط زيست امريکا، بيشتريين ميزان **A-C** در خون بعضي کودکان ديده شده است. مسوولان اين آژانس معتقدند حتي اگر شرکت هاي **تفلون** ادعا کنند اين ميزان جذب بسيار ناچيز است، اما مواد موجود در **تفلون** در زيراندازها و فرشها، وارد بدن کودکان مي شوند و مشکل ايجاد مي کنند.

توليدکنندگان **تفلون** ادعا مي کنند مصرف اين مواد کاملا بي خطر است. آنها معتقدند هيچ مشکلي وجود ندارد، در حالي که ماده کلیدی **A-C** در خون افراد ديده شده است.

در مقابل ، تولیدکنندگان معتقدند تعداد زیادی مواد شیمیایی در خون همه ما وجود دارند که هیچ ربطی به **تفلون** ندارند. در حال حاضر، کشف دور از انتظار **C-۸** و ترکیبات آن در خون افراد و نتایج ناگوار تحقیقات آزمایشگاهی ، تیمی را برای تحقیق بیشتر روانه آزمایشگاه ها و کارخانه ها ساخته است. **کستره صنعت تفلون به حدی است که سودی بیش از ۲ میلیارد دلاری داشته و برای همین است که سرمایه گذاران این صنعت در ضررها و خطرهای مصرف ظروف تفلون سکوت یا تردید می کنند.**

هولیهان، رئیس این تیم تحقیق معتقد است این يك بررسی بالقوه و پویاست و مطالعات ما در این کار باید بسیار سریع نتیجه بدهد. میزان مواد شیمیایی مذکور در خون انسان به سطح خطرناکی که در خون حیوانات آزمایشگاهی مشخص شده ، بسیار نزدیک شده است.

بیماریهایی که عامل آن استفاده ظروف تفلون می باشد

طبق نظریات گروه بهداشت محیط آژانس ، مشکل دیگری که **تفلون** برای سلامت افراد ایجاد می کند و بسیار خطرناک تر است ، پخت و پز با **تفلون** است. همچنین پخت و پز با **تفلون** می تواند فرد را نیز بیمار کند، البته اگر ظروف **تفلون** بسیار زیاد و بیش از حد حرارت ببینند و داغ شوند. این بیماری حالاتی شبیه آنفلوآنزا دارد؛ سردرد، لرز، درد کمر و افزایش درجه حرارت بدن. متخصصان معتقدند اگر درجه حرارت مورد استفاده برای ظرف **تفلون** بسیار زیاد باشد، بخارهایی از آن متصاعد می شود که حتما موجب **بیماری فوری** می شود. ظرف **تفلون** باید بسیار داغ شده و بیش از حد حرارت ببیند، تا این اتفاق (بیماری فوری) رخ دهد. (مثل وقتی که غذا می سوزد) اگر حرارت خیلی زیاد باشد، ظرف چند دقیقه ، بخارهای سمی از ظرف متصاعد می شود. البته در پخت و پز معمولی چنین اتفاقی نمی افتد. و تنها عوارض جانبی آن در استمرار مصرف حاصل می شود، که به آن **بیماری تدریجی** می گویند. در درجه حرارت ۵۵۴ درجه فارنهایت ذرات بسیار ریز از ظرف **تفلون** پخش می شود که وارد ریه ها می شود. هرچه ظرف **تفلون** داغ تر شود، مواد شیمیایی آزاد شده از آن بیشتر می شود. در دمای بالاتر گازهای سمی نیز از **تفلون** متصاعد می شوند. این گازها و ذرات هستند که آنفلوآنزای **تفلون**ی ایجاد می کنند. البته علایم این آنفلوآنزا قابل برگشت است و دائمی نیست و تنها چند روز طول می کشد. بد نیست بدانید اگر ظرف **تفلون** به درجه حرارت ۵۰۰ درجه فارنهایت برسد، در صورتی که يك تکه گوشت داخل آن گذاشته شود، بلافاصله و بدون معطلی برشته می شود.

مرک پرندگان در اثر مصرف تفلون

یکی از متخصصان درباره اثر بخارهای متصاعد شده از **تفلون** روی پرندگان هشدار داده است ، بخارهای ناشی از **تفلون** های بیش از حد داغ شده ، می تواند پرندگان را هم از بین ببرد. وقتی تمامی ظروف **تفلون** در آزمایشگاه باهم داغ شدند، تا آب موجود در آنها به جوش آید، **پرندگان موجود در قفس از بین رفتند.** یعنی تنها به اندازه جوش آمدن آب در ظروف تفلون (که استفاده معمولی این ظروف است) **پرندگان مردند!** متخصصان می گویند در این زمان بویی حس نمی شود و دود متصاعد شده قابل رویت نیست ، اما وقتی پرندگان بخارهای مذکور را تنفس می کنند، می میرند و هیچ کاری هم برای زنده نگهداشتن آنها نمی توان انجام داد. کسانی که پرنده نگه می دارند، ادعا می کنند تاکنون **هزاران پرنده با بخارهای ظروف تفلون از بین رفته اند.** شاید به این علت که آنها ریه هایی کوچک و حساس دارند. به همین دلیل است که توصیه می شود مردم در آشپزخانه هایی که تهویه مناسب ندارند از پرنده ها نگهداری نکنند.

خطرات استفاده از تفلون حتی برای نسلهای بعدی مصرف کننده

بیشترین نگرانی درباره **C-۸** آن است که این ماده ممکن است آسیب طولانی مدت به نسلهای بعدی وارد کند. دانشمندان معتقدند اگر هرگونه اثرات طولانی مدتی وجود داشته باشد، اولین خطر متوجه افرادی است که بیشترین مواجهه را با این ماده شیمیایی داشته اند؛ یعنی کسانی که در این کارخانه ها (تولید کننده یا تعمیر کننده **تفلون**) کار می کنند، و یا نزدیک این کارخانه ها زندگی می کنند و یا از آب نزدیک این واحدهای صنعتی استفاده می کنند. و نیز کسانی که همواره از این ظروف استفاده می کنند. اگر همسایه شما چنین کارخانه هایی باشند، به دشمن نیازی ندارید. خانواده بیللی نیز از کارخانه **تفلون** سازی که مادر خانواده در آن مشغول به کار بوده است ، درخواست کرده اند که خطرات موجود در این کارخانه را مورد بررسی قرار دهد. آنها معتقدند این کارخانه ها مدتهای زیادی است که می دانند چه خطری ایجاد می کنند، اما اصلا به این مساله توجه نمی کنند.

از میان ۸ زنی که در سال ۱۹۸۱ در این کارخانه مشغول به کار بوده اند، ۲ نفر از آنها **کودک ناقص** به دنیا آورده اند.
خانم **کارن رابینسون** پسری به دنیا آورده است که در **چشمهای او نقص مادرزادی** وجود دارد. او معتقد است کارخانه مذکور باید نسبت به این واقعه ناگوار پاسخگو باشد.
او تازه متوجه شده است که میزان **A-C** در خون او بسیار بالاست و نگران است که دومین فرزندش نیز مشکل پیدا کند.

واکنش غیر انسانی و غیر مسئولانه صاحبان کارخانه تفلون

کارخانه مورد نظر می گوید که اصلاً مسوول نقایص موجود در فرزندان این دو زن نیست!!! البته این واکنش در سیستم سرمایه داری (که صرفاً منافع بهره کشان مد نظر بوده) طبیعی است.
زمانی که به مسوولان کارخانه این اتهام وارد می شود که **چرا ۲۲ سال نقص مادرزادی این ۲ کودک** به مقامات اعلام نشده است؟! ادعا می کنند مدرکی دال بر ارتباط نقص این دو کودک با **A-C** وجود ندارد!!!
آنها می گویند **تفلون** و فرآورده های آن برای کارکنان آنها هیچ خطری ندارد!!! (البته منظورشان کارکنان با سود کارخانه **تفلون**)

نظر آنها این است که میزان بروز نقایص مادرزادی در جامعه چندان هم غیرشایع نیست! و طبق نظر محققان ۲ مورد در میان موارد بسیار زیاد نقایص مادرزادی از نظر آماری معنی دار و مهم نیست! مهم درآمد صاحبان کارخانه **تفلون** است که این هم برقرار است.

آنها ادعا می کنند که تمامی کودکان متولد شده از مادرانی که در این کارخانه کار می کردند (بجز این دو کودک) در سلامت کامل به سر می برند. البته آنها که ۲۲ سال این موضوع را مخفی کرده اند؛ دلیلی ندارد شواهد بیشترش را مخفی نکرده باشند یا اقلاً بررسی نکرده باشند، غیر از آن بسیاری از عوارض جانبی فوری نبوده و لازم نیست که صرفاً در دوران جنینی اتفاق بیافتد. با این حال مسوولان معترفند که این کارخانه آزمایش های مستمری را در این باره انجام نداده است!! چه اینکه موجب افزایش شواهد و اثبات عمیقتر خطرات **تفلون** می گردد.
در حال حاضر در دنیا مطالعات زیادی روی مواد شیمیایی **تفلون** در حال انجام است، که باید سریع تر به نتیجه برسد.

بوکی که دچار نقص مادرزادی است، معتقد است: نمی دانم، آیا می توانم باز هم فرزند داشته باشم یا خیر و بر سر فرزندانم چه خواهد آمد؟

نظر متخصصان بر این است که آزمایش های تکمیلی دیگر برای بررسی دقیق مواد شیمیایی **تفلون** در حال انجام است و توصیه فعلی به مردم این است که از حرارت دادن بیش از حد ظروف **تفلون** خودداری کنند، و نگذارند این ظروف بیش از حد داغ شود. یعنی نگذارند که آب در این ظروف به جوش آید!!!
در حال حاضر، انجام اقدامات احتیاطی برای کارکنان این گونه کارخانه ها در امریکا به بررسی بیشتر روی ماده **A-C** منوط شده است.

نوع آنچه که بشر برای آسان تر کردن زندگی خود می سازد، بلاي جانش می شود. و این یک واقعیت و تجربه تلخی است؛ که با همه این اوصاف این واقعیت را نمی شود نادیده گرفت.

ترجمه گزارش از: **فرشته آل علی**

با این اوصاف؛ و به نظر شما:

آیا استفاده از ظروف **تفلون** و مصرف غذاهای تهیه شده در این ظروف؛ باز هم کار درستی است؟
آیا تا روزیکه همه **عوام** و **تازه به دوران رسیده ها**؛ ظروف **تفلون** را کنار بگذارند؛ ما باید همچنان به خودمان آسیب برسانیم؟
آیا تنها ملاک **بدي** و خوبی این است که نگاه کنیم؛ چه چیزی یا چه کاری را دیگران می کنند یا نمی کنند ولو اشتباه؛ آنرا تبعیت کنیم؟!
آیا نباید از **چراغ دانش و عقل و تجربه و معرفت الهی** بهره بگیریم؟ و آنچه خوب یا بد است را بشناسیم؟ و برای متابعت راه درست و روش صحیح به این و آن نگاه نکنیم؟

چه باید کرد؟

یک عزم جدی و یک همت عالی و یک گام استوار نیاز دارد؛
(یکباره و یکجا) کلیه ظروف **تفلون** را به مغازه های وسایل دست دوم فروخته؛ و ظروف سالم (مسی یا بیرکس) تهیه کنیم.

با تشکر از:

بنیاد حیات طیب